

مرگ دریاچه‌ها

دکتر مقصود خیام

دریاچه‌ها از نقطه نظر بیولوژیکی محیط‌های ویژه‌ای هستند و وقتی بوسیله مواد آلوده اشغال می‌شوند بسادگی محاکوم به مرگ می‌گردند. بعیده تمام متخصصین، آلدگی دریاچه‌ها در حال حاضر بصورت یا ک فاجعه بزرگ درمی‌آید زیرا اثرات شومی در سلامتی محیط و انسان باقی می‌گذارد.

تجزیه‌های شیمیائی که از سال ۱۹۶۵ برآب دریاچه فیریزا^۱، که مخازن آب آشامیدنی شهر فیریزا استریمتری^۲ را درکشور رومانی تأمین می‌کند، انجام شده نشان میدهد که آبهای آن قادر موجودات حیاتی مفید بوده ولی در آن موجودات ذره‌بینی از نوع ساپروفتیت‌ها فراوان گشته است. آب این دریاچه را امروزه بوسیله رژیم هیدرولیو‌بیولوژیکی خاصی در سفره‌های آبی با افرودن بیوسنوزهای معین در طول چندین سال تغییر داده‌اند البته بدون آنکه آب آن خاصیت آشامیدنی خود را ازدست بدهد. دریاچه‌های کشور سویس یعنی بزرگترین منابع آب اروپای غربی نیز بچنین صورتی درمی‌آید. ملتی که همواره نگران پاکی و بهداشت آبهایش بوده اکنون بیش از پنج سال است که بطور معجزه‌آسا از آنها

۱- Firiza.

۲- Firiza_Strimteri.

حفظات می کند . از نوامبر ۱۹۶۷ قسمت های عمده ای از آب دریاچه لمان^۱ بطور ناگهانی بمانند خون قرمز رنگ شده است . متخصصین آگاه نشانه ای از مسمومیت را در آب این دریاچه تشخیص داده اند که باصطلاح آن خون بورگینیون^۲ نام داده اند . پیدایش چنین علائم ناشی از افراش سریع نوعی آلگ های میکروسکپی است که فقط در آب آلوده رشد و افزایش میابد .

همین پدیده در دریاچه مورا^۳ نیز مشاهده شده است . بعضی از هیئت عقیده داده اند که دریاچه زوریخ^۴ نیز بیان مرحله خلاع بیولوژیکی نامرئی تزدیک میشود .

در اتازوئی دریاچه بزرگ میشیگان^۵ بدرجدهای از مسمومیت رسیده است که حتی آب تنی در آن نیز بسیار مضر شناخته شده و محاسبات نشان میدهد که اگر ریزش مواد آلوده با آنرا متوقف سازند بیش از پانصد سال طول میکشد که این دریاچه تعادل خود را باز یابد .

دریاچه وسیع اریه^۶ نیز بوسیله مواد آلوده چنان اشغال شده که این دریاچه را محکوم بمرگ کرده است : آب فاضل آبهای و فضولات صنعتی و جویبارهایی که از خاکهای حاصلخیز بمقدار زیادی فسفات و نیترات حمل میکنند موجب از بین رفتن تعادل بیولوژیکی طبیعی این دریاچه شده اند .

۱- Leman.

۲- Bourguignon.

۳- Morat.

۴- Zurich.

۵- Michigan.

۶- Erié.

آلودگی شدید این دریاچه بحدی است که موجب شده کلیه ماهیها در آن ناپدید گردند. دریاچه اوها یو^۱ نیز آلودگی اش ناشی از حرارت است. آب دریاچه سوپریور^۲ نیز بطور جدی در بخش غربی بشدت فاسد می‌گردد زیرا این بخش در مجاورت هم‌جتمع صنعت آهن گدازی Duluth در ایالت مینزوتا^۳ قرار دارد به علاوه دریاچه سوپریور خود نیز دریاچه هورن^۴ موجی از مواد آلوده صنعتی وارد می‌سازد.

در اتحاد شوروی نیز همین پدیده آشکار شده است. در سیبری آبهای دریاچه بایکال که روزگاری بعنوان ذخیره بسیار هم‌هم و پاک دنیا شناخته شده بود رو به فساد میرود. دریاچه خزر با وسعت ۴۲۴۳۰۰ کیلو متر مربع که بزرگترین دریاچه دنیاست با ایجاد صنایع کاغذ‌سازی در شهرهای شمالی زمینه آلودگی آن فراهم شده و این آلودگی باعث بخاطر افتادن وضع خاویار و کاهش تعداد ماهیهای موجود گشته است. این دریاچه در بخش شوروی، بعلت نیازهای بزرگ آبیاری، توسعه صنایع، رشد و افزایش شهرها ۲۸ میلیارد متر مکعب از آب خود را در حوضه‌های رودخانه‌ای از دست میدهد مصرف این آب که موجب پائین آمدن سطح آب دریاچه و افزایش مقدار املاح آن شده خسارات زیاد به صید ماهی وارد آورده و افزایش گیل و لای بنادر و پائین رفتن سطح آب سواحل را باعث گشته است. (دولت شوروی بمنظور جلوگیری از این عوارض در نظر دارد ۵۰ میلیارد متر مکعب از آب رودخانه‌های شمالی را با این دریاچه انتقال دهد).

۱- Ohio.

۲- Supérieur.

۳- Minnesota.

۴- Huron.

آلودگی آب دریاچه‌ها در کشورهای مذکور با مرگ دسته جمعی ماهیان یا پیدایش سفره‌های هیدرولکر بور در سطح آن ظاهر مینماید. بطورکلی پیدایش بیشتر این عوارض ناشی از افزایش آبهای آزت و فسفردار بوده و بچمنین پدیده‌ای اوترووفیزاسیون «Eutrophisation» گفته می‌شود. این مواد شیمیائی بوسیله شببات رودخانه‌ها و همچنین برادریزش آبهای که بخوبی تصفیه نگردیده‌اند بدریاچه‌ها وارد می‌گردد. اینگونه آها بشدت تغییراتی در موجودات حیوانی و گیاهی دریاچه‌ها ایجاد کرده و بالاخره موجب از بین رفتن و ناپدید شدن موجودات ذره‌بینی و گیاهان دریائی می‌گردد.

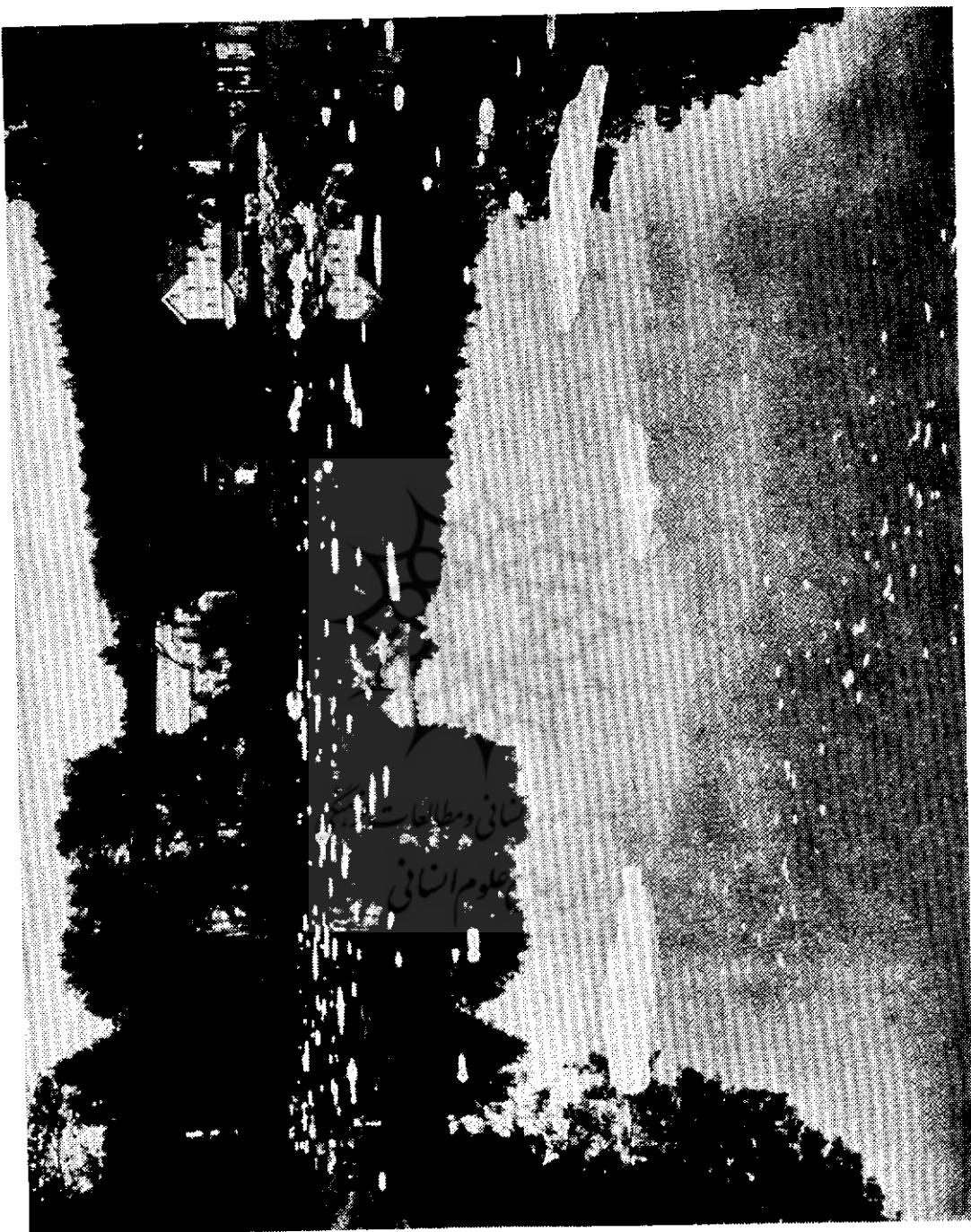
با این عمل ترکیب نسبی آب دریاچه تغییر یافته و شفاقت آن کاهش می‌ابد درحالیکه عمل کلروفیلی گیاهان دریائی موجب افزایش اکسیژن در طبقات فوقانی آب می‌گردد در طبقات زیرین یعنی جائیکه نور در آن نفوذ نمی‌کند تنفس میکرو اورگانیزم‌های زیاد موجب کاهش مقدار اکسیژن گشته و بالاخره موجب پیدایش پدیده‌های Euxinisme یعنی ظهور SH_2 و NH_3 می‌گردد.

ماهیان Salmonider معدوم می‌شوند زیرا موجودات ذره‌بینی که مورد تغذیه آنها هستند بعلت نبودن اکسیژن از بین رفته‌اند و اغلب ماهیهای کم ارزش جایگزین آنها می‌گردد.

اوترووفیزاسیون بر اثر عمل تجزیه‌های شیمیائی بخوبی معلوم می‌گردد. مثلا در دریاچه کنستانتس^۱ مقدار فسفاتها از صفر به ۳۷۴ میلی گرم در لیتر در ۳۰ سال اخیر رسیده است و مقدار مواد آلی در اعماق آن با

صنايع سوئد موجب آلوچگی شدید در چاههای اين کشور شده است .

شان و مطالعات
علوم انسانی

ضریب ۲۰ افزایش یافته است در نتیجه تعداد مکروبهای بسرعت رشد و فزونی یافته‌اند.

آلودگی آب دریاچه‌ها بوسیله دستگاههای عکس برداری (اشعه ماوراء قرمز) که اغلب در ایستگاههای ساحلی مستقر می‌شوند در فواصل و اعماق مختلف تعیین می‌گردد با این روش، دریاچه نانتوا^۱ بطور سیستماتیک مورد بررسی قرار گرفته زیرا این دریاچه تاحد زیاد آلوهه گردیده است. تجزیه‌های شیمیائی نشان میدهد که کاهش دائمی اکسیژن در اعماق این دریاچه از یک قرن پیش آغاز گردیده است.

دریاچه شاقاوا^۲ در انازوونی که آبهای استعمال شده و بدون تصفیه شهرهای Ely مینزوتا^۳ و همچنین آبهای آلوهه صنایع معدنی به آن وارد می‌گردد بشدت آلوهه گشته و تجزیه و بررسی دیاتومه‌های فسیل و رسوبات اعماق دریاچه بکمل کاروت‌هایی بیلنندی یک متر موجب شده که سه سطح متمایز در آن تعیین کنند عمیق ترین آن (۸۰ تا ۱۰۰ سانتی‌متر) حاوی دیاتومه‌های ساحلی یا نیم ساحلی آبهای غیر آلوهه است، بین ۲۰ و ۸۰ سانتی‌متر سیکلولاتلاکومتا^۴ را تشخیص داده‌اند که از دیاتومه‌های عمومی دریاچه‌های غیر آلوهه در همین عرضهای جغرافیائی هستند ولی سطح فوقانی محتوی دیاتومه‌هایی است که در حال حاضر در دریاچه زندگی می‌کنند و یا در سایر سطوح‌های آلوهه عرضهای جنوبی دیده می‌شوند این مقطع سطحی با ظهور دانه‌های همایت نیز مشخص است، زیرا این

۱- Nantua.

۲- Shagawa.

۳- Minnesota.

۴- Cyclotella Comta.

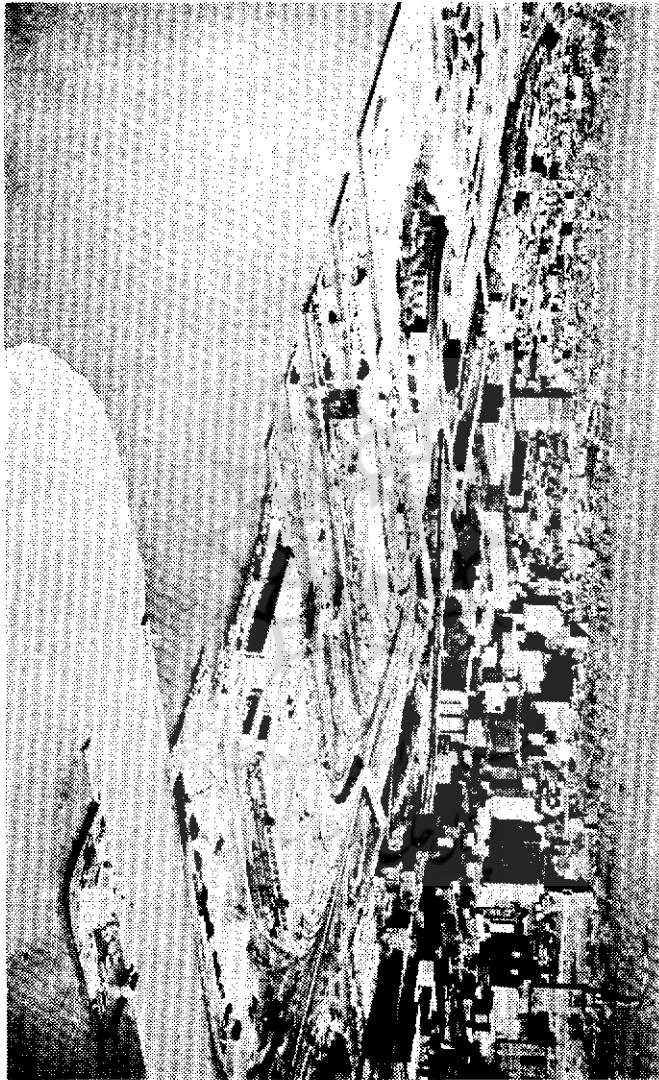
سطح درست همزمان با پیدایش صنایع معدنی است که از سال ۱۸۹۰ باینطرف آغاز گشته است. بررسی این مقاطع تغییراتی را که بر اثر فعالیت‌های انسانی در آبها ظاهر می‌شود بخوبی نشان میدهد.

درجه شدت اوتوفیزاسیون بمقدار آبهای آلوده وارد و به نسبت حجم آب دریاچه‌ها و بعلاوه به چگونگی تجدید آب دریاچه بستگی دارد. پژوهش‌های علمی نشان داده است که در چینه بندی عمودی آب دریاچه‌ها بر حسب خواص فیزیکی و شیمیائی، فقط آبهای سطحی و گرم در قاستان جریان یافته و تجدید می‌شوند؛ در حالیکه آبهای عمیق و یا آبهای که در حد وسط قرار گرفته‌اند خیلی بکندی تجدید می‌شوند. باید گفت که در فصل زمستان بطور کلی چینه بندی عمودی آب ازین می‌رود. بوسیله روش‌های ریاضی سعی کرده‌اند که چگونگی تجدید آبهای دریاچه را بخوبی تعیین کنند اما با وجود این کوشش‌ها پیچیدگی مسئله را نیز بیشتر کرده‌اند.

در مورد جلوگیری از ازدیاد آلودگی آب دریاچه‌ها، امر و زه تصفیه آبهای استعمال شده شب رودخانه‌ها را پیشنهاد کرده‌اند و این روشی است بسیار فنی و بعلاوه پرخرج که متد کلاسیک آن دارای سه مرحله عمده بشرح زیر است:

مرحله اول، حفاظت در حوضه‌های رسوی است، یعنی جائیکه آبها مواد اساسی خود را از دست میدهند. مرحله دوم عبارت از فعال نمودن رشد باکتریهای هوایی است که این باکتریها بر اثر اعمال فیزیولوژیکی مانع آلودگی آبها می‌شوند. مرحله سوم که خیلی بندت اجرا می‌شود عبارت از پائین آوردن اندازه مواد آلی آب است. بعلاوه گرفتن نمک‌های

• جاندیش کو را پیوسته می‌بینیم و می‌توانیم با توجه به این نتایج
امکان ایجاد در چارچوب این دستکاری را بخواهیم

محلول از قبیل فسفاتها و نیتراتها و کلرورها نیز می‌تواند مورد توجه قرار بگیرد.

درکشور فرانسه برای جلوگیری از آلودگی آب دریاچه انسی^۱ و نانتوآ^۲ آب فاضل آبهای کنار دریاچه را جمع‌آوری کرده و آنها را روانه کارخانه‌های تصفیه واقع در پائین دست دریاچه می‌کنند. استقرار چنین کارخانجات در این کشور بتازگی صورت گرفته و هنوز نتایج آنها را بخوبی نمیتوان ارزیابی کرد. زیرا بكمک این تکنیک و همچنین عمل پومپاژ آبهای دریاچه، خواه بطور مستقیم یا بتوسط سفره‌های فرآئیک^۳ ساحلی، بخشی از مواد حیاتی و طبیعی دریاچه را زایل می‌سازند و این خود موجب نوع دیگری از آلودگی دریاچه می‌گردد.

بنظر بسیاری از محققین برای سالم‌سازی دریاچه‌ها اعمال روش‌های نامبرده باز کافی نیستند زیرا این متدها بر آبهای آلوده حوضه‌های کنونی انجام نمی‌گیرد.

در دریاچه‌های کوچک، حفاظت‌گیاهان دریائی (نیزارها وغیره...) برای جلوگیری از آلودگی بسیار نافع است زیرا این گیاهان مقدار زیادی کود جهت رشد خود مصرف می‌کنند و بدین ترتیب می‌توان گفت این گیاهان از عناصر اصلی برای زندگی بیوسنیس‌های دریاچه‌ای بشمار می‌آیند.

در انگلستان، سوئد، سویس آزمایشاتی بر مبنای وارد کردن اکسیژن در طبقات عمیق دریاچه‌ها بوسیله هوای فشرده صورت می‌گیرد. در اتازونی برای مداوای دریاچه‌های بیمار اقدام به عمل پومپاژ کرده بوسایل مکانیکی

۱- Annecy.

۲- Nantua.

۳- Phréatique.

گردنش عمودی آب را فراهم میسازند، بدین ترتیب آبهای سطحی اکسیژن دار بخوبی در اعماق دریاچه وارد میگردد.

باید یادآور شد که در دریاچه بورژه^۱ نیز از اوآخر سال ۱۹۷۱ کار افزایش پودر صدفها را آغاز کرده‌اند زیرا هوای محبوس در منافذ این پودرها میتواند بمقدار زیادی اکسیژن در طبقات عمیق دریاچه فراهم سازد ولی افزایش چنین موادگرد مانند آب در دریاچه مقدار ۲۰٪ املاح آنرا بالا برده است.

بهر حال بیشتر هتخصصین روشهای بازدارنده و سریع بر فرآیندهای را که موجب آلودگی دریاچه میشوند توصیه میکنند. بنظر میرسد این اعمال در توسعه لیمنوتوراپی ضرورت دارد.

صرف نظر از استفاده دریاچه‌ها بمنظور لیمنوتوراپی که میتوان گفت در مراحل ابتدایی است، دریاچه‌ها نقاط جاذب برای توریست‌ها بشمار می‌آیند.

توریزم دریاچه‌ای از سال ۱۹۶۰ بی بعد در کشور ژاپن بیش از ۱۰٪ افزایش یافته است، اغلب دریاچه‌های این کشور که منشاء آتش‌نشانی دارند بسیار مورد توجه بوده و هر کدام سالانه بیش از ۵۰۰,۰۰۰ بازدیدکننده دارد. پنج دریاچه واقع در پاییکوه فوجی یاما تنها ۵ میلیون توریست در سال بخود جلب میکنند و دریاچه‌های بیشماری نیز در شمال ژاپن جای گزیده‌اند که بعضی از آنها در فصل زمستان برای ورزش اسکی روی یخ یا «Patinage» مورد استفاده قرار میگیرند.

اطراف دریاچه کوم^۲ در ایتالیا بعلت کمی رطوبت نسبی عامل عمده

جذب توریست شده است.

کوتاه سخن آنکه دریاچه‌ها بیش از رودخانه‌ها^۱ بوسیله مسمومیت تهدید می‌شوند و تعادل بیولوژیکی خود را از دست داده و حالت نفرت-انگیز پیدا می‌کنند و آبهای آن نه تنها مشکلات عمدی برای سلامت محیط و زیست فراهم می‌سازند بلکه تمام زندگی دریائی برانو کاهش پریودیک مقدار اکسیژن تهدید شده بمرگ محکوم می‌گردد.

تکوین و احیاء مجدد دریاچه‌ها محققآرزوی همه است، اما باید دانست تولد مجدد آن نه تنها بسیار مشکل است بعلاوه هزینه زیادی نیز می‌طلبید.

منابعی که در تهیه این مقاله مورد استفاده قرار گرفته است:

- 1- Colas (René) : La Pollution des Eaux.
- 2- J. Billet et J. Loup : R. G. A. 1971 , № 4. La bioclimatologie Lacustre.
- 3- Edouard Bannefous-1970. L'Homme ou la Nature.
- 4- «Water and air Pollution». Humane environment 1972 .

۱- در رودخانه‌ها مواد بطور منظم بسوی دریا همراه جریان آب کشانده می‌شود . بعلاوه طفیانهای رودخانه نیز نقش عمدی بعنوان تخلیه مواد زائد بهمده دارند ولی عملاً چنین پدیده در دریاچه‌ها صورت نمی‌گیرد با اینکه در همیشه جریان رودخانه نیز قرار گرفته باشد . سرعت جابجایی آب در چنین حالت نیز چندان سریع نیست و بسته آن نیز برای عمل «توربلانس» بسیار عمیق است بنابراین در دریاچه‌ها مواد آلوده در اعماق متراکم شده و در همانجا باقی می‌مانند و موجب افزایش آلک‌ها گشته و بدین صورت تعادل بیولوژیکی آن از بین می‌رود.